

[Gudiksen.]

har en særpræget Maade at undervise eller behandle de unge paa, som viser sig at være god, ogsaa have Lov til at bruge denne særprægede Metode. Statens Embedsmænd vil selvfølgelig helst have disse Ungdomslejre saa ensartede som muligt, og det er der ikke noget at sige til, for det er nødvendigt med en vis Ensartethed, men der kan være en Fare for, at denne Ensartethed bliver til Ensrettethed, og det er ikke af det gode. Det personlige Særpræg, som disse Forstanderpar har, skal de have Lov til at udvikle.

Til Slut vil jeg gerne sige om Ungdomsudvalget, at jeg synes, det har gjort sit Arbejde godt. Det har haft en meget vanskelig Opgave. Det har været Formidler mellem Forstanderne, de unge og Ministeriet og har efter min Formening gjort det Arbejde udmærket. En af de Ting, der gør, at jeg personlig vil gaa ind for at forlænge Loven, er, at dette Ungdomsudvalg fortsætter, og navnlig at dets Formand, Folketingsmand Strøm fortsætter. Hr. Strøm kender jeg en hel Del til gennem dette Ungdomsarbejde, og jeg sætter uhyre stor Pris paa ham, fordi han er en Mand, der forstaaer baade de unges og Forstandernes Stilling. Han har i det hele udvist en meget stor Forstaaelse, og det er en stor Betryggelse for mig, at han fortsætter som Formand for Udvalget i den kommende Tid.

Jeg vil gerne anbefale Lovforslaget.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, men kun nævne, at Lovforslaget er bygget paa de Erfaringer, man har gjort siden 1933, da vi havde den første Ungdomsarbejdsloshedslov. Jeg har været Medlem af Socialministeriets Udvalg i 11—12 Aar og har haft Lejlighed til at følge Arbejdet paa nært Hold. Der har selvfølgelig været fejlet, og det er der ikke noget at sige til, naar man bevæger sig paa et nyt og meget vanskeligt Omraade.

Det foreliggende Lovforslag er bygget op i Forstaaelse med den Betænkning, som Ungdomskommissionen afgav, da vi afspørgede den en Erklæring om denne Sag, samt i Forstaaelse med det Ungdomsudvalg, som har med Sagen at gøre i Øjeblikket, og efter de Erfaringer, man har gjort gennem disse Aar. Jeg vil ikke paastaa, at jeg har fundet de vises Sten eller den endelige Udformning, og derfor voldte det mig heller ikke noget Besvær at gaa ind paa at indsætte en Revisionsbestemmelse i Loven.

Hvad angaar § 8, som det ærede Medlem Hr. Jens Holm hentydede til, saa indeholder den nøjagtigt de samme Bestem-

melser, som vi har haft gennem en Aar-række. Der har hverken for Ministeriet eller Ungdomsudvalget været nogen Vanskeligheder hidtil, og derfor har vi kunnet lade Bestemmelsen uforandret gaa over i det foreliggende Lovforslag. Jeg er godt klar over, at der er et Problem her. Man kan sige, at man ikke vil være med til at løse Problemet, men der forefindes et Problem.

For de unge ledige faglærte har jeg altid fundet det var lidt tungt, hvis man ikke, som vi har forsøgt i de senere Aar, kunde give dem en tilsluttende Undervisning til deres faglige Uddannelse, men saa er der de saakaldte ufaglærte, der for en stor Del rekrutteres blandt Bydrengene og Elevatorknægte i Storbyen, men det er ikke det eneste Sted, de kommer fra. Jeg kan nævne, at da denne Vinter satte haardt ind i Januar og Februar, fik vi nogle Sneese unge, som er fundet paa Banegaarde rundt omkring her i Byen, og som ikke hører til i København, men som er kommet herind, og som det var gaaet skævt for. Vi har søgt at faa dem anbragt et godt Stykke fra Byen, og jeg haaber og tror, at vi derigennem gør en god Gerning og hjælper dem paa rette Vej, saa at de kan vende tilbage til det produktive Liv. Det er det, det er udtrykt i § 1, og det er det, der er Hovedformaalet.

Det er ikke min Tanke at stille et større Apparat op end absolut paakrævet. Vi maa selvfølgelig afpasse Administrationen nøje efter den Ungdomsarbejdslosheds, som forefindes. Der bliver ikke Tale om hverken 20 eller 40 ungdomstekniske Skoler — selvfølgelig ikke. Antallet maa bringes ned til et Minimum, saa at vi kun faar, hvad der er absolut nødvendigt i den givne Situation. Det er Hensigten, og det er jeg overbevist om, at Ungdomsudvalget ogsaa vil give mig Tilslutning til, saa længe jeg har med Administrationen at gøre.

Jeg takker samtlige ærede Ordførere for velvillig Behandling af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 409).